



ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον και τέταρτον ἀριθμοῦμεν χρόνον,
κι' ἔδρα τὸ Πτολίεθρον εὐκλεῶν ἀγώνων.

Τρίτη τοῦ μηνὸς Γεννάριου
καὶ πηδῶν Καλικαντζάρου.

Ἐτος χίλια κι' ὀκτακόσια κι' ἑννενήκοντα κι' ὀκτώ,
τὸν Ἐτιμ-Πασσά γὰρ δῶρο σὰς χαρίζω διαλεκτό.

Ἐξάκοσα σὺν ὀκτώ,
φθῶ ἴσῳ χρόνῳ τὸν φρικτό.

**Νέος χρόνος,
νέος πόνος.**

Στηθοδέρνεται μιὰ μάννα κι' ὀλομόναχη θρηνητ
κι' ἀντιλέλησ ἕνας βόγγος μὲ τὸ χρόνο ποῦ μᾶς μπαίνει:
«μὴ τὴν κλαίτε τὴν Ἑλλάδα, ποῦ πατοῦν Ἀγαρηνοί,
κλαίτε μόνο τὴν Ἑλλάδα τὴν Ἑλληνοπατημένη.»

**Τὸ Δέντρο τῆς Πρωτοχρονιάς,
ποῦ τρέχει κόσμος καὶ νουνηδῆς.**

Φ.—Κυτᾶτε δέντρο μιὰ φορὰ γιὰ τὸν καινούριον χρόνο !..
μὰ πῶς τὸ καμαρώνω !

Ἐδῶ Βουλαῖς,
ἰδῶ κι' Αὐλαῖς,
Λαοί, Στρατοὶ καὶ Ναυτικά,
καὶ κόμματα πολιτικά.

Ἄς εἴθ' ἡ σύγχρονος Ἑλλάς
καὶ κάθε πρῶτος Ἄρης,
ἰδῶ κι' αὐτὸς ὁ Μαγουλάς,
κι' αὐτὸς ὁ Καββαλάρης.

Ἐπὶ δέντρο τοῦτο τὸ ὕψιλό
τὴν Ρωμηροσύνη προσκαλῶ,
καὶ τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν τὰς τάξεις καὶ τὰ γίνη
χωρὶς καμμιὰ διάκρισις κι' ἰξαιρίσις νὰ γίνη.

Ὁ Φασουλῆς σὰς ἐκτιμᾷ,
κι' ὀλος χαρὰ καὶ πλοῦτος
θὰ σὰς χαρίσῃ μποναμῆ
νὰ λίτε εἶταί τε οὗτος ; »

Ὁ στιχοῦργος ὁ ξύλινος μιὰς καρακάλας Μούσης
τελῶν ἀγάπης σόρον
θὰ σὰς χαρίσῃ δῶρον
νὰ μὴν πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ὁδῆς τῆς παρούσης.

Κυτᾶτε δέντρο μιὰ φορὰ γιὰ τὸν καινούριον χρόνο !..

μὰ πῶς τὸ καμαρώνω !

Κυτᾶτε δέντρο μιὰ φορὰ κι' ἄρχιστε παρασάδες
μικροὶ μεγάλοι τώρα...
ἰπέμασα ἴστους κλέωνος τοῦ μικροῦ Ἐτιμ. Πασσάδες
νὰ σὰς τοὺς κἀνω δῶρα.

Καὶ ποῖς θὰ ὄη, μωρὴ παιδιὰ,
τὸ δέντρο τοῦ Γεννάριου,
κι' ἔσαν Ἐτιμ ἀπ' τὰ κλαδιὰ
γιὰ δῶρο δὲν θὰ πάρη ;

Καὶ ποῖς μεγάλος μας ἀνήρ
δὲν θὰ ζητήσ' εἰκόνα,
ποῦ θὰ τὴν εἶχ' σουβενῶ
καθ' ἴδιον τὸν αἶωνα ;

Ὁ Φασουλῆς ὁ ξύλινος εἰς ὅλα σὰς ὀδοκίμασε
καὶ σήμερα φωνάζει :
«τὸ δέντρο τῆς ἐλευθερίας γιὰ ὅσιστα πῶς ὀρίμασε
καὶ τί καρποῦς μᾶς βγάζει.»

